

[Hove Sørensen]

produktionen, for de 16.000 kr. er den del af lånoptagelsen, der er gået til forbrug. Det er en af årsagerne til, at landbruget i dag står med en gæld, der er ca. 30 mia kr. større end det, produktionen kan forrente.

Det lovforslag, der nu er fremsat af det konservative folkeparti og fremskridtspartiet, har til formål at øge antallet af potentielle købere og forbedre likviditeten. Det vil utvivlsomt betyde en forøgelse af antallet af købere, og det vil også forbedre likviditeten hos dem, der vil sælge og forlade erhvervet, men ved at skabe en større efterspørgsel vil vi igen sætte gang i prisstigningerne til ubodelig skade for de unge landmænd, der ønsker at etablere sig som selvstændige.

Den ikke-faguddannede landmand, som vil købe landbrug, gør det mange gange, fordi han har lyst til at bo på landet, og fordi han gerne vil eje et stykke jord. Han køber ikke for at få en levevej, han tjener sine penge andre steder og vælger ofte den mindst arbejdskrævende produktion, en produktion, som set ud fra et samfundsmæssigt synspunkt ikke er særlig attraktiv. Men da han ikke køber en levevej, kan han tillade sig at give flere hundrede tusinde kroner mere for ejendommen end den unge landmand, der skal leve af det.

Som sagt er jeg ikke i tvivl om, at gennemføres dette lovforslag, vil vi igen sætte gang i prisstigningerne, og jeg kunne godt få den tanke, at dette forslag måske er forslagsstillernes bedste bud på en løsning af landbrugets problemer, fordi prisstigningerne ville skabe nye friværdier, som kan belånes og give luft et stykke tid. Det er bare ikke det, der er brug for. Der er ikke brug for ny gældsætning, men for en sanering af den gæld, der allerede er alt for stor, og der er brug for at holde priserne på et niveau, som produktionen kan bære, så den danske landmand ikke skal betale jorden flere gange.

Det er ikke flere hobbylandmænd, der er brug for, men at der skabes betingelser for, at unge, dygtige landmænd sættes i stand til at skabe en rentabel produktion til gavn for hele samfundet.

Forslaget her vil trække lige præcis i modsat retning, og det kan SF selvfølgelig ikke have nogen andel i. Den eneste ændring i landbrugsloven, vi kan tænke os, er en ændring til fordel for andelslandbrug. Det er vi

til gengæld overbeviste om vil have en væsentlig mere gavnlig effekt.

Niels Anker Kofoed (V):

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme kan man selvfølgelig godt have sympati for. Det er givet, at landbrugsloven, således som den er, har mange u hensigtsmæssige virkninger. Jeg tror imidlertid ikke, at det nu er det rette tidspunkt til at ændre landbrugsloven. Det, der er den vigtigste politiske opgave i øjeblikket, er at få balance mellem udgifter og indtægter. Det var, som SFs ordfører sagde: det, det drejer sig om for landbruget, er at få gælden væk, således at ejendommene kan bære sig selv, og det mener jeg ikke de lovændringer, der her er foreslået, sikrer.

Men jeg skal tilsige venstres positive behandling af lovforslaget i udvalget, for det kan godt være, vi kan lave nogle mindre ændringer nu. Ellers tror jeg, at når vi får styr på de andre økonomiske forhold, må det være en opgave at tage landbrugsloven op til revision, for da vi lavede landbrugsloven i 1978, var det ud fra forudsætninger, som har ændret sig totalt siden.

Formålet med landbrugsloven var jo, at man skulle tilskynde til sammenlægning til bæredygtige enheder, og samtidig skulle man hindre prisstigninger på landbrugsejendomme. Det første formål tror jeg nok den har været med til at opnå. Man har fået flere sammenlægninger. Med hensyn til det andet formål, nemlig at man skulle undgå prisstigninger på landbrugsejendomme, slog landbrugsloven totalt fejl; den forhindrede ikke prisstigninger på landbrugsejendommene.

Jeg vil tilsige en velvillig behandling i udvalget, men ellers opfordre til, at vi koncentrerer os om det væsentlige, og det er, at der kommer balance mellem udgifter og indtægter inden for landbrugssektoren. Det er vores første opgave.

Halvgaard (FP):

Partier her i folketinget har med mellemrum forsøgt at ændre landbrugsloven på en sådan måde, at landbrugserhvervet fritages for det utal af urimelige restriktioner, som det i tidens løb er blevet pålagt.

Hovederhvervskravet og uddannelseskravet som betingelser for køb af en landbrugs-